

Prima instanță: Jud. Chișinău (sediul Ciocana)

Jud. I. Secrieru

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:

A.Mincina, V. Mihaila, V. Sîrbu

Î N C H E I E R E

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pleșca Valeriu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Bîrsan Svetlana, Bîrsan Anatolie vs Pleșca Valeriu, Pleșca Alla, Pleșca Vadim, Pleșca Valentin, intervenient accesoriu Grauăr Galina privind apărarea dreptului de proprietate, prin evacuarea pârâților din imobil și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Pleșca Valeriu și casată parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 06 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 10 noiembrie 2016, Bîrsan Svetlana, Bîrsan Anatolie s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Pleșca Valeriu, Pleșca Alla, Pleșca Vadim, Pleșca Valentin, intervenient accesoriu Grauăr Galina prin care au solicitat evacuarea pârâților din bunurile imobile amplasate în mun. XXXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că, conform contractului de donație nr. XXXXXX din 27 iulie 2011, Bîrsan Svetlana deține cu drept de proprietate XXXXX cotă-parte din bunurile imobile cu nr. cadastral XXXXXX.

Au menționat că, conform contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață nr. XXXX din data de 27 septembrie 2011, reclamantii dețin XXXXX cotă parte din bunurile imobile cu nr. cadastral XXXXXX, XXXXXXX, XXXXXX situate în mun. Chișinău, XXXXXX.

Au statuat că, pârâții nu dețin nici un drept de proprietate asupra bunurilor imobile date, dar le folosesc ilegal și refuză le părăsească.

Au explicat că, la data de 21 octombrie 2016 s-au adresat pârâților cu o somație, prin care au solicitat acestora eliberarea bunurilor imobile în termen de 7 zile. Somația a fost lăsată fără executare, fapt ce a dus la înainatarea prezentei cereri în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 06 iunie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Bîrsan Svetlana, Bîrsan Anatolie a fost admisă parțial, fiind dispus înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate de către reclamanta Bîrsan Svetlana asupra XXXXXX și XXXXXX cotă-parte din bunurile imobile cu nr. cadastral XXXXXX situate în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, și, reclamantului Bîrsan Anatolie asupra XXXXXX cotă-parte din bunurile imobile cu nr. cadastral XXXXXX situate în Chișinău, str. XXXXXXXX cu evacuarea pârâților Pleșca Valeriu, Pleșca Alla, Pleșca Vadim, Pleșca Valentin împreună cu membrii familiei și a bunurilor lor din XXXXXX și XXXXXX Xcotă-parte din bunurile imobile cu nr. cadastral XXXXXX situate în mun. Chișinău, XXXXXXXX. A încasat, în mod solidar, de la Pleșca Valeriu și Pleșca Alla în beneficiul lui Bîrsan Svetlana, Bîrsan Anatolie cheltuielile de judecată, în sumă totală de 10448, 30 lei, alcătuite din 150 lei - taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, 298,30 lei - cheltuieli pentru xerox și suma de 10 000 lei – cheltuieli de asistență juridică. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017 s-a admis apelul declarat de Pleșca Valeriu, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 06 iunie 2017, în partea dispunerii încasării cheltuielilor de asistență juridică, în mărime de 10 000 lei, și pe acest capăt s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică s-a admis parțial și s-a încasat de la Pleșca Valeriu, Pleșca Alla, Pleșca Vadim, Pleșca Valentin în beneficiul Bîrsan Svetlana, Bîrsan Anatolie, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 5000 lei. În rest hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 06 iunie 2017, s-a menținut.

La 14 decembrie 2017 Pleșca Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 06 iunie 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței, invocând că instanța de judecată a apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de judecată nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod

superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 08 noiembrie 2017, expediată în adresa părților la 14 noiembrie 2017 (f.d 176), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017 a fost depus la 14 decembrie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de

apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pleșca Valeriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Pleșca Valeriu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător
Judecători

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu